

Sygnatura akt V U 30/22

POSTANOWIENIE

Kalisz, dnia 27 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Stanisław Pilarczyk

Protokolant: asystent sędziego Anna Bućko

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2022 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie ubezpieczenia dot. M. Y.

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 27 września 2021 r., znak (...)

p o s t a n a w i a:

1. odrzucić odwołanie odwołującego (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.;
2. zasądzić od (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. kwotę 180,00 (sto osiemdziesiąt 00/100) zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego

Sędzia Stanisław Pilarczyk

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 września 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., stwierdził, iż M. Y., jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia (...) Sp. z o.o., nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od 25 grudnia 2019 roku do 31 grudnia 2019 roku. Powyższa decyzja została prawidłowo doręczona płatnikowi składek 30 września 2021 roku.

(dowód – k. 24 akt organu rentowego)

Odwołanie od powyższej decyzji odwołująca spółka wniosła w dniu 14 grudnia 2021 roku, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji składając jednocześnie wniosek o przywrócenie terminu do złożenia odwołania od przedmiotowej decyzji. W uzasadnieniu wniosku spółka podniosła, iż po otrzymaniu powyższej decyzji z dnia 27 września 2021 roku jej skan został przekazany adwokatowi M. P., któremu spółka udzieliła pełnomocnictwa do reprezentowania jej w kwestii odwołania od powyższej decyzji organu rentowego. W trakcie rozmowy telefonicznej w dniu 7 grudnia 2021 roku z pracownikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odwołująca spółka, ustaliła, iż pełnomocnik nie złożył odwołania od przedmiotowej decyzji. W dniu 14 grudnia 2021 roku (...) Sp. z o.o. wypowiedziała, ze skutkiem natychmiastowym, pełnomocnictwo adw. M. P. i złożyła odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 27 września 2021 roku oraz, na podstawie art. 168 k.p.c. złożyła wniosek o przywrócenie terminu do jego złożenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołanie od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji.

W myśl art. 477⁹ § 3 k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2015 roku (I UK 347/14, Lex nr 1771401) podkreślono, iż „W myśl art. 477⁹ § 3 k.p.c., sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się. Oznacza to, że w odrębnym postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w odniesieniu do odwołania wszczynającego postępowanie sądowe, nie są stosowane ogólne reguły postępowania o przywrócenie terminu, przewidziane w art. 168 i n k.p.c. Sąd z urzędu dokonuje nie tylko sprawdzenia zachowania przez stronę terminu do wniesienia odwołania, ale także – w przypadku stwierdzenia opóźnienia – ocenia jego rozmiar oraz przyczyny. Sąd ma dyskrecyjną możliwość potraktowania spóźnionego odwołania tak, jakby zostało wniesione w terminie. Może tego dokonać pod warunkiem uznania, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne oraz że nastąpiło z przyczyn niezależnych od skarżącego i stosowanie do oceny tych okoliczności odwołanie odrzuca albo nadaje mu bieg.”

Podobny pogląd wyraził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 1 czerwca 2010 roku (II UK 404/09, Lex nr 611422), gdzie podkreślono, iż „W odrębnym postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych postępowanie o przywrócenie terminu do odwołania, czyli pisma wszczynającego postępowanie, nie jest stosowane. Sąd z urzędu, w trakcie wstępnego badania sprawy, dokonuje nie tylko sprawdzenia zachowania przez stronę terminu do wniesienia odwołania, ale także – w przypadku stwierdzenia opóźnienia – ocenia jego rozmiar oraz przyczyny. Sąd ma dyskrecyjną możliwość potraktowania spóźnionego odwołania tak, jakby zostało wniesione w terminie. Może tego dokonać pod warunkiem uznania, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne oraz że nastąpiło z przyczyn niezależnych od skarżącego.”. Identyczny pogląd Sąd Najwyższy wyraził w postanowieniu z dnia 12 maja 2021 roku (I USK 182/21).

W postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 roku (V CZ 39/18, Lex nr 2511910) podkreślono, iż „W razie, gdy strona jest reprezentowana przez pełnomocnika procesowego, wina pełnomocnika jest winą strony w rozumieniu art. 168 § 1 k.p.c. Strona nie może powoływać się na brak winy w sytuacji, w której winę w niedochowaniu terminu ponosi jej pełnomocnik. Skutki wszelkich działań lub zaniechań pełnomocnika obciążają stronę, które nie może wobec tego wniosku o przywrócenie terminu uzasadniać tym, że to nie ona, lecz jej pełnomocnik zaniedbał dokonania czynności. W takiej sytuacji strona, aby uzyskać przywrócenie terminu, powinna uprawdopodobnić, że uchybienie terminu nastąpiło z przyczyn niezawinionych przez jej pełnomocnika. Innymi słowy, gdy pełnomocnik w sposób zawiniony uchybi terminowi, jego przywrócenie na żądanie strony jest niemożliwe. Jeżeli więc pełnomocnik strony w sposób zawiniony nie złożył w terminie wniosku o doręczenie wyroku sądu drugiej instancji z uzasadnieniem strona nie może skutecznie domagać się przywrócenia tego terminu. W grę wchodzi wtedy – w razie spełnienia odpowiednich przesłanek materialnoprawnych – jedynie odpowiedzialność cywilna pełnomocnika wobec strony z tego tytułu.”

Natomiast w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2020 roku (IV CZ 113/19, Lex nr 3221259) podkreślono, iż „Działania i zaniechania pełnomocnika procesowego są równoznaczne z działaniami i zaniechaniami strony. Także zawinienie pełnomocnika procesowego jest tożsame z zawinieniem strony. Pełnomocnik działa w postępowaniu jako alter ego strony, toteż zaniechania lub nienależyta staranność pełnomocnika albo osób, którymi się on posługuje, wykluczają przyjęcie braku winy strony w niezachowaniu terminu.”

W postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2018 roku (II UZ 19/18, Lex nr 2549417) podkreślono, iż „Artykuł 168 § 1 k.p.c. dotyczy przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej nie może być interpretowany w sposób rozszerzający, ponieważ zasadą jest, że czynności procesowe powinny być dokonywane w terminie. Na

stronie zobowiązanej do dokonania czynności procesowej w określonym terminie ciąży obowiązek zachowanie należytej staranności w celu jego dotrzymania, której miernikiem jest obiektywnie oceniana staranność, jakiej można wymagać od osoby właściwie dbającej o swoje interesy procesowe. Uchybienie w tym względzie, spowodowane nawet lekkim niedbalstwem, narusza obiektywny miernik staranności i stanowi podstawę do oddalenia wniosku o przywrócenie terminu, skoro nawet lekkie niedbalstwo świadczy o zawinionym niedokonaniu czynności w terminie. Wyższej miary staranności należy oczekiwać od profesjonalnego pełnomocnika – adwokata lub radcy prawnego.”.

Treść art. 477⁹ § 3 k.p.c. jest jasna. Jednoznacznie wymaga on bowiem spełnienia kumulatywnego spełnienia dwóch przesłanek – przekroczenie terminu we wniesieniu odwołania nie może być nadmierne oraz po drugie musi nastąpić z przyczyn niezależnych od odwołującego. Ocena czy przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się jest pozostawione uznaniu sądu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2006 roku, III UK 168/05, Lex nr 277825; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2020 roku, I UK 319/19, Lex nr 3053505; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 września 2012 roku, III AUz 73/12, Lex nr 1217762).

Brak spełnienia obu przesłanek uniemożliwia nieuwzględnienie opóźnienia w złożeniu odwołania, co skutkuje jego odrzuceniem.

W niniejszej sprawie co najmniej należy stwierdzić, iż przekroczenie terminu do złożenia odwołania od decyzji organu rentowego z dnia 27 września 2021 roku nie nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującej się spółki.

Jak wskazują wyżej powołane stanowiska judykatury działania i zaniechania pełnomocnika procesowego są równoznaczne z działaniami i zaniechaniami strony.

Aby odwołująca się spółka mogła ewentualnie podnosić, iż przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od niej, powinna wykazać, że uchybienie 30-dniowego terminu nastąpił z przyczyn niezawinionych przez pełnomocnika. Tego faktu odwołująca się spółka nie wykazała, a wręcz przeciwnie, w piśmie o przywrócenie jej terminu do wniesienia odwołania wskazała na wyłączną winę pełnomocnika adwokata M. P., odoście którego zawiadomiła Radę Adwokacką o fakcie zaniedbania przez niego terminu do złożenia odwołania. Jeżeli pełnomocnik odwołującej w sposób zawiniony nie złożył w terminie odwołania, to nie może ona obecnie stwierdzić, iż przekroczenie 30-dniowego terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującej. W tej sytuacji wchodzi odpowiedzialność cywilna pełnomocnika wobec strony z tego tytułu.

Ponadto w okresie miesiąca od otrzymania decyzji z dnia 27 września 2021 roku aż do 14 grudnia 2021 roku, oprócz zawinięciu pełnomocnika odwołującej się spółki, nie miały miejsca żadne okoliczności wskazujące na brak jej winy w terminowym złożeniu odwołania.

Podkreślić trzeba, iż na stronie odwołującej się ciąży obowiązek należytej staranności w swoich działaniach, w tym dochowanie wskazanego ustawowego terminu.

Ocenę, czy przekroczenie terminu było nadmierne i czy przekroczenie to nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego, pozostawia się uznaniu sądu (por. Wyrok Sądu z dnia 21 marca 2006 roku, III UK 168/05; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22 lipca 2013 roku, III AUz 233/, Lex nr 135692).

W zakresie odrzucenia odwołania, na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c., ubezpieczonemu nie przysługuje wniosek o przywrócenie terminu na podstawie art. 168 k.c.p. (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 28 lutego 2013 roku, III AUz 24/13, Lex nr 1317881).

Mając powyższe rozważania na względzie, zgodnie z art. 477⁽⁹⁾ Sąd odrzucił odwołanie (...) sp. z o.o., jako wniesione po upływie terminu przy przyjęciu, iż przekroczenie tego terminu nie nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującej się spółki, a ponadto przekroczenie terminu było nadmierne.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 k.p. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 roku poz. 265 t.j.).

Sędzia Stanisław Pilarczyk